

[Hans Knudsen.]

satsen. På baggrund heraf har udvalget med den højtærede ministers tilslutning foreslået, at nedslaget for ægtepar i hovedstadsområdet yderligere bliver forhøjet med 100 kr. til 2 500 kr. Når dertil kommer, at eengangstillægget til alle rentenydere, som nu udbetales sammen med januarrenten, holdes helt udenfor beskatningen både i år og det følgende år, tror jeg, at såvel maksimumsindkomsterne som nedslagsbeløbene nu er rigtigt ansat.

Jeg vil så gerne sige, at vi helst havde set, at det særlige invaliditetstillæg blev holdt helt udenfor beskatningen i lighed med f. eks. hjælpeløshedstillægget. Det har man imidlertid af praktiske grunde ikke kunnet gå med til. De ændringer for rentemodtagerne, som vi iøvrigt er blevet enige om, vil dog få den virkning, at der i hvert fald ikke sker nogen stigning i skatten for nogen af rentemodtagerne i forhold til indeværende år. Jeg tror imidlertid ikke, at vi til næste år slipper uden om at tage dette invaliditetstillæg op til nærmere undersøgelse og eventuel fritagelse for beskatning sammen med eengangstillægget, der jo næste år må fritages gennem en ændring af ligningsloven, hvis man da ikke inden den tid har fået en endnu større skattereform.

Vi har i udvalget givet tilslutning til den højtærede ministers forslag om forhøjelse af forsikringsfradraget fra 400 kr. til 600 kr. Vi havde hellere set, at der ved udvidelsen af dette fradrag blev taget det særlige hensyn til pensionspræmier og arbejdsledshedsforsikringer, at udvidelsen specielt gjaldt disse kategorier, og at man så til gengæld gik op til ialt 700 kr. Det har man ikke kunnet opnå enighed om i udvalget, og i betragtning af, at vi får de 300 kr. i lønmodtagerfradrag, har vi tiltrådt at blive ved de 600 kr. i forsikringsfradrag som en foreløbig løsning, specielt under henvisning til, at den højtærede minister ved den skriftlige fremsættelse af forslaget netop betegnede de 600 kr. som en foreløbig løsning.

De 3 forhøjelser i fradrag retten, der her ved sker, 300 kr. i lønmodtagerfradrag og 200 kr. mere i forsikringsfradrag, vil naturligvis medføre et provenutab i skatterne. Jeg tvivler på, at provenutabet når op på de af den højtærede finansminister nævnte tal, men jeg vil gerne om dette forhold sige, at med den stigning, der også i år kan ventes i indkomsterne, og som langt vil overstige provenutabet, var en sådan refærdighedshandling, som her øves overfor lønmodtagerne, netop særlig påkrævet. Stig-

ningen i indkomsterne i 1951, som man allerede har beregnet til et ret anseligt beløb, har jo netop for en del sin årsag i de dyrtidsreguleringer, der er sket i år. Derfor er det netop rigtigt, at denne kategori af skatteydere, lønmodtagerne som bliver ramt til sidste øre omtrent, og som er den hårdest ramte gruppe af skatteydere, vises den imødekommenhed, der ligger i at give dem et sådant samlet fradrag for deres mange småudgifter. Skal udgiftsstigningen medføre, at indkomstskatten forhøjes, må det tages op til behandling på et andet grundlag end ved ligningsloven. Jeg tror ikke på, at vi kan foretage en yderligere stramning af vore indkomstskatter, uden at vi får et bedre grundlag for skatteligningen og først og fremmest en bedre kontrol med de indkomster, der i dag unddrager sig en væsentlig del af skattebyrden.

Med disse bemærkninger kan jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag med de af udvalget stillede ændringsforslag til vedtagelse. Derimod må jeg anbefale at stemme imod de af kommunisterne stillede ændringsforslag. Der er ingen grund til at gå i enkeltheder, fordi disse forslag bærer altfor tydeligt præg af manglende kendskab til praktisk skatteligning. Jeg skal blot nævne, at kommunisternes forslag om en ændring af § 2, så rentenyderne og de 65-årige og dermed ligestillede ansættes til 100 kr., er meget dårligt gennemtænkt. Hvis det blev gennemført, ville det betyde, at enhver rentemodtager, der blot havde en beskedent indtægt ved siden af sin rente, overhovedet ikke fik godt af de nedslag, som loven nu indeholder, og det kan vel ikke være meningen. Men iøvrigt har jeg ikke lyst til at gå i enkeltheder med hensyn til disse ændringsforslag, jeg anbefaler at stemme imod dem, og jeg anbefaler at stemme for de af udvalget stillede ændringsforslag.

Poul Møller: Også mit parti hilser med tilfredshed, at det er lykkedes at opnå enstemmig tilslutning til de ændringsforslag, udvalget har stillet til ministerens forslag om en ligningslov for det kommende år.

Vi har, når vi ser på Københavnskortet og på Amagerkortet, anset det for rimeligt at skabe en lille udvidelse af hovedstadsområdet og at inddrage Store Magleby i dette område. Det er jo urimeligt at have en by liggende som en enklave midt imellem to hovedstadskommuner, uden at den har samme forhold og samme skattebegunstigelse som hovedstadskommunen. Folk, der bor i Store Magleby, men arbejder i Køben-